

بسم الله الرحمن الرحيم

مسجد الأقصى و طرح یهودسازی قدس؛ مسئولیت مسلمانان چیست؟!

(قسمت ششم)

(ترجمه)

به ادامه مبحث قبلی، اکنون وقت آن فرا رسیده است که اعمال جنایتکارانه گروه‌های یهودی را که در قدس بسر می‌بردند، برشماریم. بلی، همان اعمالی که به حمایت و مساعدت انگلیس در دوران قیمومیت انگلیس و در سال‌های پس از ترک وطن دادن اجباری سال ۱۹۴۸م توسط صلیبیان و صهیونیست‌های غاصب بر ضد سرزمین اقصی و مردم آن انجام پذیرفت.

آمار کشتارهای قبل از سال ۱۹۴۸م که یهود توسط سازمان‌های تروریستی مخفی و علنی و توسط سازمان‌های صهیونیستی در فلسطین راه‌اندازی کرد، به هفتاد کشتار می‌رسد و این روند تا دهه پنجاه ادامه می‌یابد. در این کشتارها، صدها باشندۀ فلسطینی به شهادت می‌رسد و هزارها نفر زخم بر می‌دارد؛ بگونه‌ای که ترس و هراس بین باشندگان خلع سلاح شده آن مستولی می‌شود، همان کسانی که انگلیس آنان را خلع سلاح کرد و حکام مسلمانان بر ضدشان دسیسه‌سازی کردند، ذلیل شان کردند و بدون هیچ نوع شفقت و ترحم آنان را تسلیم یهود کردند؛ این منجر به اعمال جنایتکارانه شد و سبب شد تا که هزارها نفر از باشندگان آن از دیار و خانه‌های شان بسوی سرزمین‌های مجاور و مناطق مختلف متفرق و پراکنده شود. بعنوان قطره از دریا، برخی از کشتارهای شان قرار ذیل اند:

- ۱- به تاریخ ۱۹۳۸/۷/۲۶ م، یکی از افراد گروه «اِتسل» در یکی از بازارهای حیفا؛ نارنجک پرتاب می‌کند که در نتیجه؛ ۴۷ نفر از کسانی که در بازار یافت شدند، به شهادت می‌رسند.
- ۲- به تاریخ ۱۹۴۷/۱۲/۳۱ م از سوی گروه «البالمخ» نیروی به پا خواست، تعداد افراد مسلح آن ۱۷۰ تن می‌رسید و به دهکده بلدالشیخ حمله‌ور شدند و گرداگرد آن را محاصره کردند و ده‌ها خانه همراه با اسباب و لوازمش از بین بردند، در این حمله ۶۰ تن به شهادت رسیدند که قسمت اعظمی شان را اطفال و زنان تشکیل می‌داد.
- ۳- به تاریخ ۱۹۴۸/۳/۳۱ م گروه تروریستی «شتیرن» قطار قاهره سریع السیر حیفا را ماین گذاری کرد، که در نتیجه؛ ۴۰ تن به شهادت رسیدند و ۶۰ تن دیگر زخم برداشتند.
- ۴- به تاریخ ۱۹۴۹/۲۲/ینایر/۱۹۴۹ م بیجال یادین فرمانده عملیات گروه «الهاجانات» برای بیحال آلون فرمانده «البالمخ» دستور داد تا بر ضد دهکده الیازور یک عملیه نظامی را به راه اندازد. در این حمله و تجاوز، ۱۵ تن فلسطینی کشته شدند در حالی که بیشتر آنان در خواب بسر می‌بردند.
- ۵- در سال ۱۹۳۷ م یکی از افراد سازمان صهیونیستی «اِتسل» در بازار سبزی فروشی مجاور دروازه نابلس در شهر قدس یک بمبی پرتاب کرد که ده‌ها تن به شهادت رسیدند و بسیاری هم زخم برداشتند.
- ۶- به تاریخ ۱۹۴۷/۱۲/۲۹ م در اثر انفجار بشکه مملو از مواد منفجره در دروازه العامود در قدس، که توسط افراد «أرغون» جاسازی شده بود؛ ۱۴ تن شهید شدند و ۲۷ تن زخم برداشتند و فردای آن روز؛ در عین مکان و زمان و توسط همان افراد حادثه دیگر اتفاق می‌افتد که ۱۱ تن عرب به شهادت می‌رسند.

این شمه‌ای از کشتارهای بود که بوقوع پیوست، ما در اینجا فقط بعضی از نمونه‌ها را تذکر دادیم؛ چرا که مجال تفصیل آن در اینجا نیست، بخاطر آنکه آمار این کشتارها قبل از سال ۴۸ بیشتر از ۷۰ کشتار می‌باشد و این خود نیازمند بحث جداگانه و مستقل می‌باشد.

علاوه بر این کشتارها و اعمال جنایت کارانه و تروریستی، یهود به نابودسازی دهکده‌ها و آبادی‌ها به شکل کامل آن پرداخت، آن‌ها را از اساس از بین برد و به جای آنها؛ اماکن و شهرهای یهودی بنا نمود و اسامی همه آن‌ها را تغییر داد و آمار دهکده‌ها و آبادی‌هایی که در سال ۱۹۴۸ م بطور کامل در فلسطین نابود شد، تقریباً به ۵۳۱ دهکده می‌رسد که تعداد باشندگان آن‌ها به ۸۰۷ هزار تن می‌رسید و به ۱۴ ناحیه و ۶ ایالت تقسیم شد.

بعد از این کشتارها، اکثریت دهکده‌های عرب‌نشین قدس ویران شد و به جای آن دهکده‌های یهودی‌نشین بنا شد که برخی از آن‌ها قرار ذیل اند: «بیت حتکفا» به جای دهکده ملبس، «هرتسیلیا» به جای دهکده ابوکشک، «وتل ائیب» به جای دهکده تل الربیع، «وایلات» به جای دهکده أم الرشراش در جنوب، «وَأَشْکلون» به جای شهر عسقلان، «وبیر شیبع» به جای شهر بئر السبع، «أشدود» به جای شهر أشدود و غیره... علاوه بر اماکن فوق؛ ده‌ها نه بلکه صدها دهکده ویرانه شده دیگر را نیز تغییر نام دادند و به جای شان اماکن یهودی نام و یهودی‌نشین بنا نمودند. چنانکه آنان بسیاری از مساجد را نیز تخریب نمودند و بعضی از آن‌ها را به حظیره‌ها و طویله‌خانه‌های خوک‌ها مبدل ساختند و بعضی‌ها را نیز به تفریح‌گاه‌های شبانه و به شراب فروشی‌ها تبدیل کردند!!

تعداد مساجد که در فلسطین در سال ۱۹۴۸ م. تخریب کردند تقریباً به ۱۲۰۰ مسجد می‌رسد. علاوه بر آن تعدادی زیادی از مقابر را نیز تخریب کردند. برای وضاحت بیشتر به مثال‌های ذیل دقت کنید: دهکده البصه را در ناحیه عکا به طویلخانه پرورش گاوها و زباله‌دانی مبدل ساختند، مسجد عین الزیتون در ناحیه صفد را به طویلخانه گاوها، مسجد الاحمر به تفریح‌گاه شبانه و سالن عروسی، مسجد الیونسی به نمایشگاه مجسمه‌ها و تصاویر، مسجد القلعه در صفد را به دفاتر شهرداری، مسجد عین حوض حیفا را به رستوران و شراب‌فروشی و بسیاری از مساجد دیگر را به کلیساها مبدل ساختند، به گونه مثال؛ مسجد الیعقوبی در صفد، مسجد یاقوق در طبریا، مسجد العفوله در الناصره، مسجد کفریتا و مسجد طیره الکرمل در حیفا، مسجد عباسیه و مسجد یازور در یافا و بر افزون بر این‌ها ده‌ها مساجد و اماکن دیگر. در حقیقت یهود در فلسطین و اماکن مقدس آن، چنان فسادی برپا کرد که هیچ از انسان‌ها، جانوران و حتی جامدات از آن جان سالم بدر نبردند و این مصداق این قول الله سبحانه و تعالی است:

﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ [مائده: ۴۵]

ترجمه: آنان هر زمان که آتش جنگی (علیه پیامبر و مؤمنان) بر افروخته اند، الله آن را با (شکست ایشان و پیروزی پیامبر و مؤمنان) خاموش ساخته است. آنان به خاطر ایجاد فساد در زمین می‌کوشند (و با نیرنگ‌بازی و فتنه‌گری در پخش فساد می‌کوشند و آنان مفسدان اند) و الله مفسدان را دوست نمی‌دارد.

۴- انگلیس دست بکار شد تا تمام اشکال کودتا و جبهات مقاومت و مخالف همکار با یهود را از میان ببرد؛ مخصوصاً کودتای موسم به نبی الله موسی ۱۹۲۰ م، کودتای البراق ۱۹۲۹ م، کودتای الشیخ عز الدین القسام ۱۹۳۵ م و کودتای سال ۱۹۳۶ م، مسمی به کودتای کبیر. این کودتاها بر ضد انگلیس و یهود و بر ضد سیاست‌های شان در راستای یهودسازی قدس به پا خواستند و در عین زمان مسلح شدن مردم فلسطین را ممنوع قرار دادند و هرکس که نزدش سلاح یافته می‌شد، مجازاتش اعدام بود، اما در مقابل برای یهود اجازه خرید انواع اسلحه و تشکیل گروه‌های نظامی دادند، مثل: گروه‌های "البالمخ، الهاجانا، شتیرن، الارجون و ایتسل..." افزون بر آن، برای یهود اجازه دادند تا بر اسلحه‌های شان بیافزایند و در مراکز ارتش انگلیس تعلیم ببینند.

۵- انگلیس همکاری خود را با دولت‌های استعماری مسیحی آغاز کرد، آن‌هم از طریق صدور شماری از تصامیم بین المللی و انگلیسی در دوران قیمومیت؛ که یهود را در فلسطین تمکین و قدرت می‌بخشید؛ بعضی از آن تصامیم قرار ذیل اند: کتاب الأبیض سال ۱۹۳۰ م؛ که بیانیه بالفور را تایید می‌کرد، إقامة وطن ملی برای یهود را تقاضا می‌کرد و هجرت یهودیان را بسوی فلسطین تنظیم می‌نمود و تصمیم تقسیم سال ۱۹۴۷ م؛ که فلسطین را به سه بخش تقسیم می‌کرد: اولی مربوط به یهود، دومی مربوط به عرب و سومی هم مرتبط به اماکن مذهبی و دینی بود که باید تحت مراقبت دولت قرار می‌گرفت مثل شهر قدس.

۶- انگلیس بر ضد لشکریان عرب، جنگ‌های متوالی را راه‌اندازی کرد و این بعد از تیاتر پایان دوران قیمومیت ۱۹۴۸ م. شروع شد. سپس جنگ ۱۹۴۸ م. به وقوع پیوست، بر حسب اکاذیب که دولت‌های عربی شایعه کردند، در این جنگ هفت لشکر اشتراک داشت، که در رأس آن لشکر نجات قرار داشت، که بر اساس تصمیم اتحادیه عرب سال ۱۹۴۷ تشکیل شده بود، در نتیجه این جنگ طبق نقشه‌های انگلیس و دولت‌های اروپایی به شکست مواجه شد و به تعقیب آن بشکل رسمی تأسیس رژیم یهود اعلان

گردید، غرب و در رأس آن ملل متحد از میان ۱۹۳ دولت؛ با اغلیبیت ۱۶۳ دولت آن را به رسمیت شناخت، سپس این رژیم در سال ۱۹۴۹ م. بر اساس تصمیم شماره ۲۷۳ عضویت ملل متحد را کسب کرد.

این چکیده‌ای از دسایسی بود که بعد از سقوط خلافت عثمانی در مقابل فلسطین انجام پذیرفت. بلی، سیطره انگلیس بر فلسطین تا هنگام اعلام تأسیس رژیم یهود و جلب برادران بوزینه‌ها و خوک‌ها توسط دسایس دولتی و خیانات منطوقی در فلسطین. آیا دسیسه‌سازی علیه قدس و اطراف آن و علیه مسجدالاقصی به همین حد و اندازه به پایان رسیده است؟! وقت آن است که بخش ششم و هفتم این مبحث را به بحث بگیریم (استمرار دسایس بعد از دوران قیمومیت انگلیس و تسلیم نمودن کامل فلسطین برای یهود و موقف حکام مسلمانان در برابر این دسایس). در این بخش، از مرحله تأسیس دولت یهود و رسمیت شناسی آن از سوی دولت‌های مسیحی تحت قالب هیئت ملل متحد سخن را به اتمام می‌رسانیم. ادامه دارد...

نویسنده: استاد حمد طبیب

مترجم: محمد مزمل